

bygges i en forholdsvis meget kort Tid, saaledes at man af de ældre, mindre Monitorer omtrent kan bringe to tilveie for hver af de større, som vi havde tænkt os, og hvoraf vi baade have nogle og fremdeles ville anstaffe flere. Jeg troer, at for vort lille Land og i den yderligt truede Stilling, hvori vi ere satte, gjælder det at rette alle Kræfter imod eet Maal og at forene dem saaledes, at de i den kortest mulige Tid kunne være tilstede. Paa Grundheraf er det min bestemte Overbeviisning, at Folket umuligt kan billige, at Marinen fortsætter sin Udvikling i Retning af, som det er blevet udtrykt, saalænge som muligt at bevare sin Overlegenhed — siger man, jeg vilde dog i alt Fald sige, sin formeentlige, sin tidligere Overlegenhed — tilspes. Det er et farligt Princip, det ydsler med vore Kræfter, og hvad det bringer tilstede, vil efter min inderste Overbeviisning vise sig at være en Illusion, en Skuffelse af det Slags, hvoraf Marinen har budt os saamange. Det kan ikke undre mig, at den ærede sidste Taler har udtalt sig ikke blot misbilligende, men hadlende om den afvigende Mening, som jeg i Forsvarscommissionen har tilladt mig med nogle faa Linier at udtale med Hensyn til Marinen; dette kan ikke undre mig, thi det er desto værre alfor naturligt, at man har en Forkjærlighed for den Stand, hvori man har udviklet sig, og hvori man har faaet en hæderlig Plads, og for de Ideer, som have hjemme i denne Stand. Men hvor der er Spørgsmaal om at bringe sit haardt trykkede Folk et Bidrag, et væsentligt Bidrag til Statens Forsvar i den Nødens Time, som turde være nær forestaaende, der, paastaar jeg, er der Opfordring til at see bort selv fra sine kjæreste Ideer, er der Opfordring til fremfor Alt at søge at hjælpe Fædrelandet hurtigst muligt til Midler til dets Forsvar. Og nu paastaar jeg, at det under saadanne Omstændigheder er Marinens Pligt, som det maa være dens Opgave, og i alt Fald maa det være Folkerepresentationens Pligt og Opgave, at Marinens Virksomhed søres derhen, at der allerførst og med al den Kraft, der kan affees til den, lægges an paa at skabe et Marinesforsvar, der kan samvirke med Landforsvaret og ved denne Samvirken, ved denne — om man

vil — Underordnelse under Landforsvaret bidrage til, at en liden Stat kan vise sig at være ikke blot agtelse- og deeltagelseindgydende, men stærk, saa at endog saa mægtige Fjender skulle betænke sig paa at angribe den og skulle kunne føle sig udsatte for, hvis de gjøre det, at møde den beredt paa at tage imod dem og med stor Sandsynlighed for at kunne vise dem tilbage. Den Stilling, som jeg for mit Vedkommende derfor agter at indtage i denne Sag, er, at søge at bringe det dertil, at Bevillingen til Marinen indskrænkes — og jeg vil i saa Henseende efter Andres, mere Sagkyndiges Exempel lægge en tidligere Bestemmelse til Grund — til ikke Meget over 1 Million, og at der paatvinges den den Virksomhed, at den, istedetfor at bygge større Skibe, som ere lidet skikede til i vore smaa Sunde og Farvande at gjøre den Nytte, som vort Landforsvar maatte fordrø, af al Magt bygger mindre Skibe, man kalde dem nu Monitorer, eller hvad man vil.

Marineministeren: Det ærede Medlem, som sidst talte, har paant henledet Opmærksomheden paa Unskeligheden af en nærmere Tilslutning imellem, eller rettere Forening af de to militære Ministerier. Med Hensyn dertil skal jeg tillade mig at ytre som Regjeringens Ansættelse, at det er et kongeligt Prærogativ, som ved Grundloven er hævdet, at det er lagt i Kongens Haand at fastsætte Omraadet for sine Ministres Virksomhed, og at, ligesom det ærede Thing har fuld Frihed til at bevæge sig paa sit Omraade, man saaledes ogsaa maa antage og gjøre Fordring paa, at Hans Majestæt vedbliver at have sin constitutionelle Frihed med Hensyn til Ministrenes Udnævnelse og Omraadet for deres Virksomhed. Samtidig dermed antager jeg, at det maa være rigtigt for mig i den Stilling, hvori jeg her fremtræder, og ogsaa med Hensyn til min Stilling som Sofficeer, nærmere at gjøre det Spørgsmaal, hvorpaa jeg har henledet Opmærksomheden, til Gjenstand for en noget nærmere Dmtale, og jeg skal da tillade mig først at anføre de constitutionelle Grunde og Bauskeligheder, som stille sig i veien for Opfyldelsen af dette Ønske, eller som ibetmindste